

Stratené i - y: Hrdina

Dedko Roháč odložil plytký tanier s lyžicou vedľa starého mlynčeka na kávu a pomaly si sadol na sedačku z plyšu. Už je to dávno, čo sedával na nej, keď kolísal maličké kukličky motýlikov lišaja. Teraz má už lysú hlavu a keď prší, pobolieva ho lýtko. Vtedy ale bol plný sily a zachránil les, keď stromy napadol pažravý lykožrút. Stal sa vtedy hrdinom. Nikdy sa s tým nikomu nechváli. Tvrdí, že netreba. Urobil by to každý.

Lišaj marinkový nie je plachý, jeho tmavo sfarbené predné krídla so zlatými ozdobami i menšie zadné krídla môžeme pozorovať pár sekúnd celkom zblízka. Prekvapivo rýchlo sa potom premiestni k ďalšiemu kvetu, pričom počuť bzučivé šumenie krídel. A nieto sa čo diviť, lebo tento malý letec-akrobat zakýva krídlami až 85 krát za sekundu; známy kolibrík 30 až 50 krát, modráčik iba 11 krát. Lišaj marinkový má rozpätie krídel 5,4 cm a dosiahne rýchlosť 18 km za hodinu. Pre porovnanie: jastrab s rozpätím 18 krát väčším (1 meter) prekoná za hodinu vzdialenosť 42 km. Lišaj marinkový každý rok mení svoje miesto pobytu a putuje z južnej do strednej Európy. Vajíčka kladie na lipkavec, kručinku a pichliač. Tak ako lastovičky, aj on sa na jeseň vracia zase na juh. Prečo trvale neostáva na juhu,

kde by v bohato kvitnúcich oleandrových hájoch našiel oveľa bohatšiu stravu než u nás? Asi nikdy neodhalíme, prečo taký drobný hmyz odlieta na juh cez hory pokryté snehom a ľadom, cez ľadovce a tmavé rokliny. Je to tajomstvo tohto vandrovníka a jeho Stvoriteľa.